

گلو مرونفریت

گلو مرونفریت در کودکان بیماری التهابی گلو مرونول های کلیه است که معمولا به دنبال عفونت های استرپتوکوکی مانند گلودرد یا عفونت پوستی رخ می دهد و بیشتر در سنین ۱ تا ۱۱ سال شایع است.

در این بیماری گلو مرونول های کلیه ملتهب می شوند و عملکرد تصفیه خون را مختل می کنند که ممکن است باعث علائمی مانند:

- خون در ادرار
- پروتئین در ادرار
- ورم
- فشار خون بالا
- کاهش تولید ادرار

علل گلو مرونفریت در کودکان:

معمولا به دنبال عفونت استرپتوکوکی (گلودرد یا عفونت پوست) که ۲ تا ۳ هفته بعد بروز می کند. برخی عفونت های ویروسی، خودایمنی یا اختلالات ژنتیکی نیز می توانند باعث این بیماری شوند. در موارد نادر ممکن است علت بیماری ناشناخته باشد.

علائم گلو مرونفریت در کودکان :

- خون در ادرار که باعث تغییر رنگ ادرار به تیره یا کدر می شود.
- پروتئین در ادرار (پروتئینوری).
- ورم (خصوصا در اطراف چشم و پاها).
- افزایش فشار خون.
- کاهش میزان ادرار یا کم ادراری.

تشخیص و درمان :

تشخیص معمولا بر اساس آزمایش ادرار، معاینه و تاریخچه عفونت قبلی انجام می شود.

درمان بستگی به شدت بیماری دارد، شامل استراحت، رژیم غذایی کم‌سدیم و پروتئین، کنترل فشار خون و در صورت وجود عفونت استرپتوکوکی، آنتی‌بیوتیک.

معمولاً با درمان مناسب بیماری طی یک هفته تا چند هفته بهبود می‌یابد. این بیماری در کودکان اهمیت بالایی دارد و نیازمند پیگیری دقیق توسط پزشک است تا از پیشرفت به مراحل شدیدتر مثل نارسایی کلیه جلوگیری شود.

برای تشخیص گلومرونفریت در کودک و بررسی وضعیت کلی سلامت کلیه‌ها، روش‌ها و آزمایش‌های ضروری عبارتند از:

روش‌های تشخیص کلی معاینه بالینی پزشک و گرفتن تاریخچه بیماری، خصوصاً سابقه عفونت‌های قبلی مثل گلودرد یا عفونت پوستی.

بررسی علائم بالینی از جمله ورم، رنگ و حجم ادرار، فشار خون و علائم کلیه‌ای.

آزمایش‌های لازم آزمایش ادرار (Urinalysis) بررسی وجود خون، پروتئین، سلول‌های سفید و قرمز، نیتريت و سایر پارامترهای ادراری برای تشخیص التهاب یا آسیب گلومرول‌ها. شمارش کامل خون: (CBC) کمک به تشخیص التهاب، عفونت و بیماری‌های همراه مثل کم‌خونی. آزمایش‌های بیوشیمیایی خون: شامل کراتینین، نیتروژن اوره خون برای ارزیابی عملکرد کلیه. آزمایش‌های ایمنی و آنتی‌بادی‌ها: برای شناسایی بیماری‌های خودایمنی یا عفونت‌های قبلی مانند آنتی‌بادی ضد استرپتوکیناز. (ASO) در صورت نیاز تصویربرداری (مانند سونوگرافی کلیه) جهت بررسی ساختار کلیه‌ها. این آزمایش‌ها به تشخیص دقیق‌تر و تعیین درمان مناسب کمک می‌کنند و در کودکان مبتلا به گلومرونفریت بسیار ضروری هستند.

در صورت مشاهده ورم یا ادرار خونی در کودک، والدین باید اقدامات فوری زیر را انجام دهند:

بلافاصله به پزشک یا مرکز درمانی مراجعه کنند تا کودک توسط متخصص معاینه و ارزیابی شود.

در صورتی که کودک ورم دارد و ادرارش کاهش یافته یا قطع شده است، این مورد اورژانسی است و نیاز به پیگیری سریع دارد.

اگر کودک خسته، کج خلق یا بی حال شده و سردردهای مکرر دارد یا تب دارد، فوراً به اورژانس مراجعه شود.

مراقب علائمی مانند درد هنگام ادرار کردن، درد پهلوی، کبودی‌های پوستی بدون علت، خونریزی بینی یا علائم تنفسی باشید و در صورت بروز هر کدام سریعاً تحت نظر پزشکی قرار گیرد.

از دادن دارو یا تغییر رژیم غذایی بدون تجویز پزشک خودداری کنند و مایعات فراوان به کودک بدهند مگر پزشک توصیه دیگری کند.

نکته مهم این است که ورم و خون در ادرار نشانه مشکلات کلیوی یا سیستم ادراری هستند که نیاز به تشخیص و درمان دقیق دارند و نباید به تأخیر افتند.

این اقدامات به جلوگیری از پیشرفت بیماری‌های کلیوی مثل گلومرونفریت کمک کرده و سلامت کودک را حفظ می‌کند.